

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0077 van 18 april 2012
in de zaak 1011/0814/SA/3/0766

In zake: de heer ■■■■■, wonende te ■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 11 mei 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 31 maart 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel van 27 december 2010 onontvankelijk verklaard. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel levert een stedenbouwkundige vergunning af aan de nv ■■■■■ voor de regularisatie van de voorwaarden van de bouwvergunning.

Het betreft percelen gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 13 juli 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij is schriftelijk verschenen.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 28 februari 2005 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel aan de nv [REDACTED], hierna de aanvrager, een vergunning voor het slopen van een woning, het oprichten van een kantoorruimte en de uitbreiding van de parkeerruimte en manoeuvreerruimte voor vrachtwagens. Na beroep van de aanvrager verleent de verwerende partij op 6 oktober 2005 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden:

“ ...

- *De afsluiting en de poort worden aangebracht achter het groenscherm, op 6 m van de rooilijn.*
- *Het aantal parkeerplaatsen wordt beperkt tot maximum 4.*
- *De schermbeplantingen worden uitgevoerd overeenkomstig het bijgevoegde beplantingsplan binnen het eerste plantseizoen volgend op de beëindiging van de bouwwerken. Er wordt een waarborgsom gestort in de gemeentekas die trapsgewijs zal worden vrijgegeven na een jaarlijkse controle door de gemeente: 70% na de uitvoering van de werken, 15% na één jaar en de controle op de vervanging van eventueel afgestorven planten, het saldo na twee jaar en een laatste controle op het geheel instandhouden van het groenscherm.*

...”

Met een proces-verbaal van 2 juli 2009 stelt de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar in samenwerking met de lokale politie vast dat de aanvrager de voorwaarden van vermelde vergunning niet naleeft.

Op 20 september 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de heer [REDACTED] bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel een aanvraag in voor de regularisatie van de voorwaarden van de reeds afgeleverde vergunning. Voorliggende aanvraag beoogt de regularisatie van de randvoorwaarden zoals vervat in de op 6 oktober 2005 verleende stedenbouwkundige vergunning.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in woongebied met landelijk karakter voor de eerste 50 meter, achteraan gelegen in milieubelastende industrie.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 24 september 2010 tot en met 24 oktober 2010, wordt één bezwaarschrift ingediend door de heer [REDACTED].

De gemeentelijke brandweer brengt op 29 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De milieudienst van de gemeente Londerzeel brengt op 20 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel verleent op 27 december 2010 een stedenbouwkundige vergunning en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

2.3. Aspecten van goede ruimtelijke ordening

De aanvraag ter regularisatie kan aanvaard worden:

- voor de afsluiting aan de voorzijde op 4.40 m van de rooilijn. De afsluiting werd geplaatst zodat in de zone voor het kantoor op het terrein 4 parkeerplaatsen en circuleren met andere vrachtwagens op het terrein mogelijk is.

- Het aanwezige groenscherm dient te worden behouden en onderhouden. De afsluiting in coca dient (rekeninghoudende met de opmerking van de bezwaarindiener dat de koelcompressoren aan de onderkant op 1.80m hoogte gelegen zijn) hoger te worden voorzien ni. op 2.70m (de handel voorziet zowel panelen van 1.80m hoogte als van 0.90m hoogte) on komt hiermee tegemoet aan de klacht van geluidshinder.

- De parkings voor vrachtwagens dienen te worden beperkt tot de voorgesteide 8 waarvan 4 gelegen !wigs het perceel van de bezwaarindiener. De avenge 4 dienen achteraan of rechts van het bedrijf te worden voorzien.

Dit transportbedrijf heeft bestaanszekerheid gezien de aanwezigheid van meerdere bedrijven in de omgeving en de ruimtelijke relatie met het achterliggend grootschalig industriegebied. Bovendien beschikt het over de nodige stedenbouwkundige en milieuvergunningen.

3. CONCLUSIE

Er kan een voorwaardelijk gunstige vergunning worden afgeleverd gezien de aanvraag voldoet aan de juridische bepalingen en verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Gunstig, als voorwaarde wordt opgelegd:

- De afsluiting in coca- panelen dient 2.70m hoop te zijn (1.80 + 0.90m)

- De parkings worden beperkt tot de voorgestelde 8 waarvan 4 gelegen langs het perceel van de bezwaarindiener. De overige 4 dienen achteraan of rechts van het bedrijf te worden voorzien.

...”

Tegen deze beslissing tekent onder meer de verzoekende partij op 26 januari 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 21 maart 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep onontvankelijk te verklaren wegens het niet voldoen aan de vormvereisten.

Op 31 maart 2011 beslist de verwerende partij om het beroep onontvankelijk te verklaren en neemt hierbij de overwegingen van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar over:

“
...

De deputatie neemt kennis van het eensluidend verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 21 maart 2011 met kenmerk IST-RO-BB-2011-0060-PSA-01-110321-19-verslag PSA.

Het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Londerzeel van 27 december 2010 werd aangeplakt vanaf 4 januari 2011, conform het attest, afgeleverd door de gemachtigde.

Het beroepschrift (001) ingediend door ██████, derde, werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

Het beroep is gedateerd 26 januari 2011 en werd op 28 januari 2011 op de post afgegeven. Het beroep werd op 31 januari 2011 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd gerespecteerd.

In toepassing van artikel 4.7.21§4 dient het beroepschrift, op straffe van onontvankelijkheid, per beveiligde en gelijktijdige zending ingediend bij de deputatie, het college van burgemeester en schepenen en de aanvrager. Het bewijs van gelijktijdige zending aan de aanvrager werd niet bijgevoegd. Uit ingewonnen inlichtingen bij het college van burgemeester en schepenen en bij de beroepsindiener is gebleken dat de aanvrager niet van het beroepsschrift op de hoogte werd gesteld.

Volgens artikel 4.7.21§5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dient op straffe van onontvankelijkheid een bewijs van betaling van een dossiervergoeding van 62,50 euro aan de Provincie Vlaams-Brabant bijgevoegd te zijn. Dit is niet het geval.

Aangezien aan de bovenvermelde voorwaarden niet werd voldaan is het beroep onontvankelijk.

Het beroepschrift voldoet niet aan de vormvoorschriften opgelegd door het besluit van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen.

Aan de deputatie wordt voorgesteld om het beroep onontvankelijk te verklaren wegens het niet voldoen aan de vormvereisten.

Het beroepschrift (002) ingediend door ██████, derde, werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

Het beroep is gedateerd 26 januari 2011 en werd op 28 januari 2011 op de post afgegeven. Het beroep werd op 31 januari 2011 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd gerespecteerd.

In toepassing van artikel 4.7.21§4 dient het beroepschrift, op straffe van onontvankelijkheid, per beveiligde en gelijktijdige zending ingediend bij de deputatie, het college van burgemeester en schepenen en de aanvrager. Het bewijs van gelijktijdige zending aan de aanvrager werd niet bijgevoegd. Uit ingewonnen inlichtingen bij het college van burgemeester en schepenen en bij de beroepsindiener is gebleken dat de aanvrager niet van het beroepsschrift op de hoogte werd gesteld.

Aangezien aan de bovenvermelde voorwaarde niet werd voldaan is het beroep onontvankelijk.

Het beroepschrift voldoet niet aan de vormvoorschriften opgelegd door het besluit van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen.

Aan de deputatie wordt voorgesteld om het beroep onontvankelijk te verklaren wegens het niet voldoen aan de vormvereisten.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 12 april 2011 conform artikel 4.7.23, §3 VCRO betekend aan de verzoekende partij. Het voorliggende beroep, ingesteld met een ter post aangetekende brief van 11 mei 2011, is bijgevolg tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij en het voorwerp van het beroep

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

Hoewel de verzoekende partij, zij het rudimentair, in het licht van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO voldoende aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing, is de Raad in essentie van oordeel dat zij over een evident procedureel belang beschikt.

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege immers uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er in dit verband bijkomend op dat het begrip ‘vergunningsbeslissingen’ betrekking heeft op de krachtens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening genomen beslissingen

in de vergunningsprocedure. Hieronder wordt niet enkel de toekenning of de weigering van een vergunning begrepen, maar ook bijvoorbeeld het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep (*Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

3.

De verzoekende partij heeft op 26 januari 2011 administratief beroep aangetekend tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel van 27 december 2010. De omstandigheid dat het administratief beroep door de verwerende partij onontvankelijk werd verklaard wegens het niet voldoen aan de vormvereisten doet geen afbreuk aan het recht van de verzoekende partij om een jurisdictioneel beroep in te stellen bij de Raad.

De verzoekende partij heeft derhalve minstens een procedureel belang bij het voorliggende beroep waarvan het voorwerp evenwel noodzakelijk is beperkt tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard. Het antwoord op deze vraag is evenwel irrelevant bij de beoordeling van het rechtens vereiste belang.

Iedere verzoekende partij wiens administratief beroep door de deputatie onontvankelijk werd verklaard, heeft een potentieel belang bij het door haar ingesteld beroep bij de Raad. Een procedure bij de Raad kan immers potentieel leiden tot de vernietiging van de voor haar nadelige beslissing van de deputatie.

De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid VCRO.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

De aanvrager is recidiverend. Constant overtreedt hij de wetgeving op ruimtelijk vlak en op milieugebied. Op 15 januari 2011, elf dagen na de wat de gemeente noemt “aanplakking”, is aanvrager al opnieuw in de overtredding gegaan. Dit is gemeld geweest aan de politie, nr 449/2011, die interventie heeft gedaan ter plaatse, en ook aan de stedenbouwkundige ambtenaar per telefoon en per e-mail met de nodige foto's. De gemeentelijke ambtenaar had toen zelf moeten beroep aan tekenen als hij zijn taak au serieux neemt. De aanvrager/overtreder heeft nog maar juist zijn vergunning bekomen en begaat weer een overtredding. Het is ook de taak van de overheid om de wet te laten naleven. Het niet reageren hierop is onbehoorlijk bestuur.

Steeds voortdurend begaat de aanvrager deze overtredingen. De politie laten komen heeft geen zin. De gemeente doet toch niets, maar er is ook niemand op het bedrijf aanwezig. Dat de zaakvoerder zijn adres daar heeft is louter om te bedriegen, hij woont met zijn gezin op [REDACTED].

Dat het recidiverende karakter van de aanvrager niet te stoppen is toont stuk 4 (nr 2844/2011) aan dat de toegelaten parkeerplaatsen voor de zoveelste maal overschreden zijn.

Wat is hier het probleem in hoofdzaak: de milieuoverlast. Het terrein van de aanvrager is niet geschikt in omvang om zijn vloot voertuigen te stallen. Het is dan nog gelegen in een woongebied. De voertuigen vertrekken midden in de nacht waardoor de nachtrust niet is gegarandeerd.

De in 2005 afgeleverde vergunning had als voorwaarde 4 parkeerplaatsen. Dit was ons inziens net de limiet, wij zijn aldusdanig niet in beroep gegaan. Het bedrijf is niet in overeenstemming met de bestemming van het gewestplan, wat nog altijd residentieel wonen is. De gemeente heeft door onbehoorlijk bestuur de omgeving laten verzieken en ondernemingen toegelaten. Hierdoor zijn de percelen links en rechts van ons al benoemt tot bedrijventerreinen. De gemeente heeft tijdens de opmaak van haar BPA zonevreemde bedrijven deze bedrijven niet opgenomen, er is ook geen RUP.

Conclusie: Er waren 14 parkeerplaatsen in gebruik op 23 april 2011, de losstaande trekkers zijn dan nog samengeteld bij de losstaande opleggers. De politie heeft dan nog wel het dienstvoertuig buiten beschouwing gelaten, een camionette met diepvriesinrichting. Deze laatste hebben wij nooit meegerekend hoewel we dat in de toekomst wel gaan doen als men ons volgens de letter van de wet gaat behandelen. De vorige eigenaar en oprichter van de loods moest steeds de zijkanten aan de loods vrijhouden als brandgang.

Daarmee is de aanvrager weer 175% in overtreding. Trouwens, eigenlijk 350% want zolang er procedures lopen is de betwiste vergunning niet van toepassing.

Een continue overtreding op artikel 544 van het BW waarbij de regulerende overheid, ruimtelijke ordening, mee aan schuldig is door het niet toezien op de juiste toepassing. De schadelijgende partij moet steeds niet recupereerbare kosten maken voor iets wat de overheid hoort te doen.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“...

Verzoekende partij meent een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen lijden door de bestreden beslissing.

Evenwel kan het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep onmogelijk een rechtstreeks nadeel voor verzoekende partij met zich meebrengen.

In de bestreden beslissing wordt immers geen vergunning verleend, waardoor de schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van deze bestreden beslissing evenmin gevraagd zou kunnen worden.

Van enig moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan in casu dan ook onmogelijk sprake zijn.

Een aangevoerd ernstig nadeel moet immers een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing, hetgeen in casu duidelijk niet het geval is. (Zie o.a. arresten Raad voor Vergunningsbetwistingen nr. S/2010/0001 van 10 februari 2010, nr. S/2010/0002 van 16 februari 2010, nr. S/2010/0004 van 2 maart 2010 en nr. S/2010/0005 van 2 maart 2010.)

De vordering tot schorsing dient derhalve als ongegrond te worden afgewezen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

De verzoekende partij roept volgende elementen in als moeilijk te herstellen ernstige nadelen: (1) milieuoverlast door het grote aantal voertuigen dat op het terrein van de aanvrager geparkeerd staan en (2) verstoring van de nachtrust doordat de voertuigen midden in de nacht vertrekken.

2.

De verwerende partij kan niet worden gevolgd in zoverre zij aanneemt dat het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep, zoals in de thans bestreden beslissing, onmogelijk een rechtstreeks nadeel voor de verzoekende partij kan veroorzaken omdat middels de bestreden beslissing geen vergunning zou worden verleend.

De Raad is immers van oordeel dat de bestreden beslissing, in zoverre zij de rechtskracht van de door het college van burgemeester en schepenen verleende vergunning doet hernemen en dus (opnieuw) uitvoerbaar maakt, wel degelijk als een in laatste administratieve aanleg verleende vergunning dient aangemerkt te worden. Desgevallend zal de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad, gelet op artikel 4.7.21, §8 VCRO, noodzakelijk impliceren dat de uitvoerbaarheid van de door het college van burgemeester en schepenen verleende vergunning (opnieuw) wordt geschorst.

Aangezien de beslissing van het college van burgemeester en schepenen geenszins kan worden beschouwd als een in laatste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO, kan de visie van de verwerende partij niet aanvaard worden wanneer dit betekent dat een belanghebbende, zoals de verzoekende partij, zich niet tot de Raad zou kunnen wenden om, in geval van een al dan niet terecht onontvankelijk verklaard administratief beroep, de schorsing van de tenuitvoerlegging van de werken te benaarstigen.

Hier anders over oordelen zou een niet te verantwoorden en dus onredelijke beperking van het recht tot toegang tot de rechter in hoofde van de verzoekende partij inhouden.

3.

Voorgaande overwegingen verhinderen evenwel niet dat moet vastgesteld worden dat, nog los van het feit dat de verzoekende partij het nadeel dat zij meent te lijden onvoldoende concretiseert en hierbij aldus nalaat de ernst en het moeilijk te herstellen karakter ervan aan te tonen, een vordering tot schorsing in essentie gericht is op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

In zoverre de bestreden beslissing, die de beslissing van het college van burgemeester en schepenen haar rechtskracht heeft doen hernemen, een regularisatie betreft en dat de betwiste werken en handelingen zijn uitgevoerd, kunnen de door de verzoekende partij geschetste nadelen, in de mate dat ze hieruit voortvloeien, hetgeen niet duidelijk blijkt, niet meer voorkomen worden door de eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De voorliggende vordering is dan ook zonder meer doelloos geworden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 april 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER